

MUHAYYER_KÜRDÎ FANTEZİ

Beste: Teoman

Nîm Söfyon

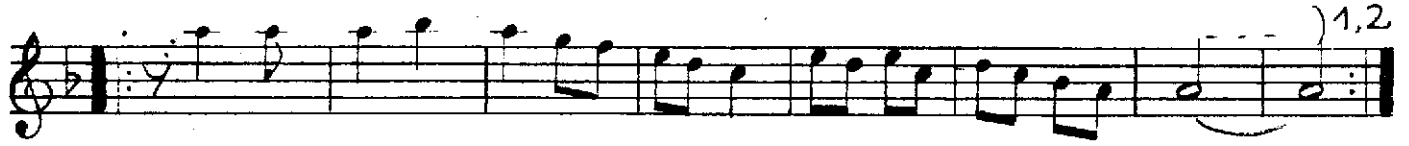
Önalıcı

J=126

Akşam, üstü bahar günü İzmir'de

Güfte: Güler
Kazmacı

(Aranaörme..)

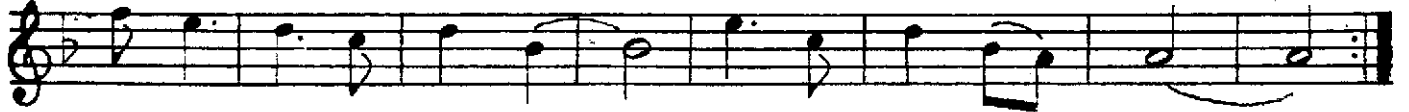
Ak_şam, üs_tü ba_har gü_nü İz_mir' de

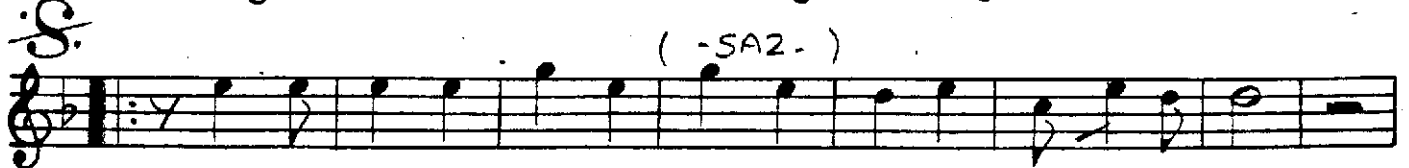
Yal_nız _lık_lar bi_raz has_re_te ben_zer

O es_ki şar_kı_lar co_şar de_niz_de

A_kar göz_le_rin_den en gü_zel gün_ler

Bek_le_giş_tir Kor_don in_san se_vin_ce

Ü_mid im_bat o_lur e_ser her ye_ce

(SON)

D.C

2.

Güneş kay-bo-lur—ken sev-dâ-lar do-ğar.

Ar-tar gü-zel—lik—ler o gü-lüş—ler—le

Ka-deh—ler bo-şa—lır yü-rek—ler do-lar

El—e—le—dir sim—di hü-zün se—vinç—le

Akşam üstü bahar günü İzmir'de
Yalnızlıklar biraz hasrete benzer
O eski şarkılar coşar denizde
Akar gözlerinden en güzel günler

Güneş kaybolurken sevdalar doğar
Artar güzellikler o gülüşlerle
Kadehler boşalır yürekler dolar
Eleledir şimdi hüznün sevinçle

(Nakarat)

Bekleyiştir Kordon insan sevince
Ümit imbat olur eser her gece